

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce L., spol. s r. o., proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, Praha 1, Štěpánská 28, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 10. 2003, čj. FŘ-9738/13/03, čj. FŘ-9739/13/03, čj. FŘ-9740/13/03, čj. FŘ-9741/13/03, čj. FŘ-9742/13/03, čj. FŘ-9743/13/03, čj. FŘ-9527/13/03, a ze dne 6. 10. 2003, čj. FŘ-7552/13/03 a čj. FŘ-7553/13/03, o kasačních stížnostech žalobce proti rozsudkům Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2005, čj. 11 Ca 131/2004-37, čj. 11 Ca 7/2004-39, čj. 11 Ca 137/2004-37, čj. 11 Ca 136/2004-39, čj. 11 Ca 138/2004-40, čj. 11 Ca 134/2004-39, čj. 11 Ca 135/2004-38, čj. 11 Ca 132/2004-39 a čj. 11 Ca 133/2004-41,

t a k t o :

I. Kasační stížnosti se odmítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutími ze dne 7. 10. 2003, čj. FŘ-9738/13/03, čj. FŘ-9739/13/03, čj. FŘ-9740/13/03, čj. FŘ-9741/13/03, čj. FŘ-9742/13/03, čj. FŘ-9743/13/03, čj. FŘ-9527/13/03, a ze dne 6. 10. 2003, čj. FŘ-7552/13/03 a čj. FŘ-7553/13/03, a ze dne 6. 10. 2003, čj. FŘ-7552/13/03 a čj. FŘ-7553/13/03, vyměřil žalobci daň z přidané hodnoty za první, druhé, třetí a čtvrté čtvrtletí roku 1999, dále za první, druhé, třetí a čtvrté čtvrtletí roku 2000 a zrušil jeho registraci plátce daně z přidané hodnoty.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který usnesením ze dne 2. 4. 2004, čj. 11 Ca 7/2004-13, vyloučil řízení o jednotlivých rozhodnutích žalovaného k samostatným projednáním a poté žaloby zamítl rozsudky ze dne 16. 6. 2005, čj. 11 Ca 131/2004-37, čj. 11 Ca 7/2004-39, čj. 11 Ca 137/2004-37, čj. 11 Ca 136/2004-39, čj. 11 Ca 138/2004-40, čj. 11 Ca 134/2004-39, čj. 11 Ca 135/2004-38, čj. 11 Ca 132/2004-39 a čj. 11 Ca 133/2004-41.

Zástupkyně žalobce nebyla při doručování rozsudků zastižena, zásilky byly ve čtvrtek dne 14. 7. 2005 uloženy na poště a považují se za doručené v pondělí dne 25. 7. 2005 (§ 45c odst. 1 o. s. ř., § 50c odst. 4 o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.). Zástupkyně žalobce poté rozsudky fakticky převzala dne 29. 7. 2005, který ovšem není s ohledem na dříve nastalou fikci doručení z hlediska běhu lhůt relevantní.

Žalobce brojil proti rozsudkům městského soudu kasačními stížnostmi, podanými osobně u městského soudu dne 12. 8. 2005.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, se zachováním lhůty při podání Nejvyššímu správnímu soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.). Lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), lhůta určená podle týdnů přitom končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Posledním dnem pro podání kasačních stížností žalobce bylo v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními pondělí dne 8. 8. 2005. Kasační stížnosti, podané dne 12. 8. 2005, jsou tedy opožděné a Nejvyšší správní soud je proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. března 2007

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu